

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. София, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20211110208280 по описа за 2021
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № СО-33-В-21-10-120 от 12.04.2021г., издадено от Кмета на Столична община, на основание чл.53, ал.1 и ал.2, вр. чл.24, ал.1 от ЗАНН, чл.209а, ал.4 от Закона за здравето, за нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, вр. т. I.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г., издадена от Министъра на здравеопазването на Р. България, на В. А. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 /триста/ лева.

Недоволен от издаденото Наказателно постановление е останал В. А. А., който подава жалба, в която посочва, че Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването е ненормативен индивидуален административен акт, с който не можело да се въвеждат положения, касаещи въвеждането на нови административни нарушения и съответно санкции за тяхното изпълнение. По отношение на наложеното на А. административно наказание в жалбата се твърди, че то е незаконосъобразно, тъй като Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването не е общ административен акт (властническо волеизявление на орган на държавно управление или на друг овластен за това орган или организация, издадено въз основа, в изпълнение и в рамките на закона, което едностранно предизвиква правни последици в сферата на изпълнителната дейност и при необходимост може да бъде приведено в изпълнение с помощта на държавната принуда). Според жалбоподателя Заповедта не е породила правно действие, защото не била обнародвана в Държавен вестник, както изисквал чл.78, ал.2 от АПК и чл.5,

ал.5 от Конституцията на Р. България. Заповедта на Министъра на здравеопазването не била задължителна за всички субекти и поради това нейните разпоредби не могли да послужат за въвеждане на права и задължения на гражданите, вкл. и за поставяне на защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата, нито за санкциониране на поведението на последните при установено поведение, несъответстващо на предписаното в Заповедта. Поради това се иска СРС да отмени обжалваното Наказателно постановление като незаконосъобразно. Жалбоподателят иска съдът да осъди Столична община да му заплати направени по делото разноски в размер на 500 лева за един адвокат. Същевременно жалбата е подписана от В. А. и към нея не е приложено пълномощно.

По повод на жалбата на А. срещу Наказателно постановление № СО-33-В-21-10-120 от 12.04.2021г., издадено от Кмета на Столична община е образувано настоящото дело пред СРС, НО, 10 състав.

С Определение № 355 от 26.06.2021г. СРС, НО, 10 състав е оставил без разглеждане жалбата и е прекратил производството по делото, тъй като е приел, че жалбата на В. А. А. е просрочена.

С Определение № 1307 от 16.02.2022г. АССГ - XX касационен състав е отменил Определение № 355 от 26.06.2021г. на СРС, НО, 10 състав и е върнал делото на същия състав на СРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Производството пред СРС, НО, 10 състав е протекло по реда на чл.61, ал.4 от ЗАНН - без личното участие на В. А. А. или на негов представител. Жалбоподателят не е бил намерен на нито един от известните за него адреси по делото. Същевременно на посочения в жалбата адрес за призоваване (гр. София, ж.к. „Младост“ 1, бл.43, вх.1, ет.1, ап.1, адв. Мариана Митова - САК) видно от лист 49, лист 54 и лист 71 от делото адв. Митова е посочила, че няма пълномощно да представлява лицето В. А..

Пред СРС, НО, 10 състав въззиваемата страна Кметът на Столична община се представлява от различни в отделните съдебни заседания процесуални представители. В съдебно заседание на 12.10.2022г. юрк. Каменова заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 13.12.2022г. юрк. П. пледира за потвърждаване на Наказателното постановление като правилно и законосъобразно, тъй като в хода на съдебното следствие била доказана самоличността на нарушителя, неговата вина и извършеното нарушение. Според юрк. П. административно – наказващият орган правилно е приложил материалния и процесуалния закон при съставянето на Акта и издаването на Наказателното постановление, а наложената санкция била в минимален размер. Поради това се иска СРС да потвърди Наказателното постановление. Процесуалният представител на въззиваемата страна не заявява пред СРС, че претендира юрисконсултско възнаграждение.

*Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от **фактическа страна** :*

Към февруари 2021г. в страната била обявена извънредна епидемична обстановка с Решение на Министерски съвет /МС/ № 325 от 14.05.2020г., удължена последователно с

Решения на МС № 378 от 12.06.2020г., № 418 от 25.06.2020г., № 482 от 15.07.2020г., № 525 от 30.07.2020г., № 609 от 28.08.2020г., № 673 от 25.09.2020г., № 855 от 25.11.2020г. и № 72 от 26.01.2021г. Действала и Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването.

На 11.02.2021г. В. А. А. бил в търговски център МОЛ „Парк Център“ на бул. „Арсеналски“ № 2 в гр. София. Около 17:59 часа той се намирал на ниво -1, при входа на паркинга, във вестибюлната част, при ескалаторите. По същото време и на същото място се намирали и свидетелите Н.А. и А.С., които по това време работели в Столичен инспекторат към Столична община като инспектори и извършвали проверка в МОЛ-а. Те възприели, че В. А. А. е без поставена предпазна маска, покриваща носа и устата. Анакиева и Софрониева го помолили да си сложи маска, но той отказал и им отвърнал, че те нямали право да го карат да си скрива /заличава/ лицето. С проверяващите служители от Столична община – Столичен инспекторат имало и неустановени по име служители на СДВР, които изискали документа за самоличност на А..

На 11.02.2021г. св. Анакиева, в присъствието на св. Софрониева, съставила срещу В. А. А. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 21-10-120 от 11.02.2021г. за това, че на 11.02.2021г. около 17:59 часа в гр. София, район „Триадица“, бул. „Арсеналски“ № 2, Търговски център – МОЛ „Парк Център“ лицето В. А. А., намиращо се на ниво -1, при входа на паркинга на ниво -1, във вестибюлната част, при ескалаторите не е изпълнил въведената със Заповед на Министъра на здравеопазването противоепидемична мярка като няма поставена защитна маска, покриваща носа и устата, с което е нарушил чл.209а, ал.1 от ЗЗ.

Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и му бил връчен екземпляр от него срещу подпис на дата 11.02.2021г.

Въз основа на този АУАН кметът на Столична община издал срещу В. А. А. процесното Наказателно постановление № СО-33-В-21-10-120 от 12.04.2021г., с което на основание чл.53, ал.1 и ал.2, вр. чл.24, ал.1 от ЗАНН, чл.209а, ал.4 от Закона за здравето, за нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, вр. т. I.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г., издадена от Министъра на здравеопазването на Р. България, на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева. Фактически нарушението било описано в НП по следния начин : „при извършена проверка, от служители на Столичен инспекторат на 11.02.2021г., около 17.59 часа, в гр. София, в район „Триадица“, бул. „Арсеналски“ № 2, лицето В. А. А., намиращо се в търговски център МОЛ „Парк център“ (вход ниво минус 1 от страна на паркинга, във вестибюлната част при ескалаторите) – закрито обществено място, общи закрити площи, не е изпълнило въведената противоепидемична мярка със заповед на министъра на здравеопазването на Република България, като няма поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата.“.

Наказателното постановление е изпратено по пощата на В. А. А. и е било получено от Силвия Добрева на 20.04.2021г. Жалбоподателят твърди, че на 04.05.2021г. Добрева му предала Наказателното постановление, поради което едва на 10.05.2021г. той подал по

пощата жалба срещу това НП чрез Кмета на Столична община до СРС, по повод на която жалба било образувано НАХД № 8280/2021г. по описа на СРС, НО, 10 състав. С Определение № 1307 от 16.02.2022г. АССГ - XX касационен състав е приел, че жалбата на В. А. не е просрочена.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства : показанията на свидетелите Анакиева и Софрониева, както и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл.283 от НПК (АУАН № 21-10-120/11.02.2021г.; обратна разписка за връчване на НП; Заповеди на Кмета на Столична община с № СОА20-РД09-2654/22.10.2020г. и с № СОА20-РД09-2661/22.10.2020г.; длъжностна характеристика на Н.А.; плик от жалба; служебна бележка от Столичен инспекторат при Столична община на лист 57 от делото и Трудов договор № ССИ20-РД15-1514 от 23.07.2020г.).

Съдът остави извън доказателствената съвкупност и съответно не анализира приложените на лист 7 и 8 от делото Декларация от Силвия Малинова – Добрева и Декларация от В. А., тъй като по същество те съдържат свидетелски показания, които са дадени не устно и непосредствено пред съда, а в писмен вид и поради това нямат белезите нито на гласно, нито на писмено доказателство. Същевременно, с оглед задължителното за съда Определение № 1307/16.02.2022г. на АССГ - XX касационен състав настоящият съдебен състав е длъжен да приеме, че жалбата на А. не е просрочена, поради което и не е необходимо да изяснява кога лицето, получило процесното НП го е предало на А., нито е наложително да се изяснява дали същият е бил поставен под карантина и ако да – кога.

При така направеното уточнение, макар с Определение № 1307/16.02.2022г. на АССГ - XX касационен състав да е решен въпросът с процесуалната допустимост на жалбата на А., само да пълнота на изложението следва да се посочи, че доколкото обратната разписка за връчване на НП и плика от жалбата имат достоверна дата – съдът ги кредитира.

Заповедите на Кмета на Столична община с № СОА20-РД09-2654/22.10.2020г. и с № СОА20-РД09-2661/22.10.2020г., длъжностната характеристика на Н.А., служебната бележка на лист 57 от делото и Трудовия договор на лист 65-66 от делото разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът им се доверява и приема, че Н. от 03.08.2020г., вкл. и към 11.02.2021г. е работила като „старши инспектор“ в районен инспекторат „Триадица“ при Столичен инспекторат към Столична община и на основание чл.209а, ал.3 от Закона за здравето, т.7 от Заповед на Кмета на Столична община № СОА20-РД09-2654/22.10.2020г. и т.2.1. от Заповед на Кмета на Столична община № СОА20-РД09-2661/22.10.2020г. св. Анакиева (като длъжностно лице – инспектор от Столичен инспекторат, констатирано нарушение на противоепидемиологичните мерки) е имала правото да състави на 11.02.2021г. АУАН. На основание чл.209а, ал.4 от Закона за здравето Кметът на Столична община се явява опровамощено лице да издава Наказателни постановления, включително и оспореното НП. Поради това съдът приема, че конкретните АУАН и НП изхождат от компетентни лица.

Разпитаните от СРС свидетели дават еднопосочни, непротиворечиви, достоверни и непредубедени показания, които намират опора и в констатациите от АУАН. Поради това СРС кредитира думите на свидетелите Анакиева и Софрониева напълно.

Доколкото констатациите от АУАН № 21-10-120 от 11.02.2021г. намират потвърждение в показанията на свидетелите Анакиева и Софрониева, съдът се доверява и на това доказателство.

Приетите за относими към този правен спор писмени и гласни доказателства са еднопосочни и предвид нормата на чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК съдът намира за ненужно по-подробното им анализиране.

*При така установената фактическа обстановка и при този доказателствен анализ, съдът формира следните **правни изводи** :*

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Не е установено просрочие на жалбата (предвид мотивите на Определение № 1307/16.02.2022г. на АССГ - XX касационен състав). Жалбата изхожда от легитимирана страна в процеса. Поради това тя се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Според чл.209а, ал.1 от Закона за здравето (в сила към 11.02.2021г.), както и според сегадействащата норма на чл.209а, ал.1 от ЗЗ, който наруши или не изпълни въведени от Министъра на здравеопазването или от Директора на Регионална здравна инспекция /РЗИ/ противоепидемични мерки по чл.63, ал.4 или ал.7 и чл.63а, ал.1 или ал.2 от ЗЗ, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лева, а при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лева. Съгласно чл.63, ал.4 и ал.7 от ЗЗ (в сила към 11.02.2021г.) при обявена извънредна епидемична обстановка Министърът на здравеопазването въвежда със Заповед временни противоепидемични мерки по предложение на Главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. Такива мерки може да се въвеждат и със Заповед на Директора на съответната РЗИ, съгласувано с Главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място. Според чл.63а, ал.1 и ал.2 от ЗЗ при епидемично разпространение на заразни болести Министърът на здравеопазването може да въвежда със Заповед противоепидемични мерки по предложение на Главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област за определен период от време. Противоепидемични мерки може да се въвеждат и със Заповед на Директора на съответната РЗИ, съгласувано с Главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място за определен период от време.

Неоснователни са доводите от жалбата, тъй като в чл.63, ал.11 от ЗЗ е посочено, че Заповедите по чл.63, ал.4 и ал.7 от ЗЗ са общи административни актове, които се издават по реда на чл.73 от АПК, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на РЗИ и подлежат на предварително изпълнение. Според Решение № 2674/20.04.2022г. на АССГ - XV касационен състав

Заповедите на Министъра на здравеопазването, издадени на основание чл.63, ал.4 от ЗЗ са издадени „по определен случай“ (COVID-19) и притежават белезите на общ административен акт.

От нормата на чл.209а, ал.1 от ЗЗ (в светлината на чл.6 от ЗАНН) следва, че всяко нарушение на противоепидемиологични мерки, въведени от Министъра на здравеопазването или от Директор на РЗИ при обявена извънредна епидемична обстановка и при епидемично разпространение на заразни болести представлява административно нарушение. Последващата отмяна на мерките не обуславя приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН, тъй като не влиза в сила по-благоприятен закон, а се отменя административен акт, към който препраща бланкетната разпоредба на чл.209а, ал.1 от ЗЗ и следва да се приложи онзи административен акт, който е действал към датата на деянието, т.е. онези противоепидемиологични мерки, които са били в сила към 11.02.2021г. В този смисъл е и т.2, б. „в“ от Постановление № 1 от 17.01.1983г. на Пленума на Върховния съд.

С Решение на Министерския съвет № 325 от 14.05.2020г. е обявена извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 14 май 2020г. до 14 юни 2020г. С Решение на Министерски съвет № 378 от 12.06.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 15 юни 2020г. до 30 юни 2020г. С Решение на Министерски съвет № 418 от 25.06.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 юли 2020г. до 15 юли 2020г. С Решение на Министерски съвет № 482 от 15.07.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 16 юли 2020г. до 31 юли 2020г. С Решение на Министерски съвет № 525 от 30.07.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 август 2020г. до 31 август 2020г. С Решение на Министерски съвет № 609 от 28.08.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 септември 2020г. до 30 септември 2020г. С Решение на Министерски съвет № 673 от 25.09.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 октомври 2020г. до 30 ноември 2020г. С Решение на Министерски съвет № 855 от 25.11.2020г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 декември 2020г. до 31 януари 2021г. С Решение на Министерски съвет № 72 от 26.01.2021г. е удължен срокът на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, считано от 1 февруари 2021г. до 30 април 2021г.

Със Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването са въведени временни противоепидемиологични мерки на територията на Република България, считано от 01.02.2021г. до 30.04.2021г. Според т.І.7. от цитираната Заповед всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, вкл. търговски обекти, са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за

еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3, една от които е защитната маска да покрива изцяло носа и устата - от основата на носа до брадичката.

Това означава, че към датата на деянието /11.02.2021г./ в Република България е била обявена и действаща извънредна епидемична обстановка. Това на свой ред означава, че на основание чл.209а, ал.1 от ЗЗ са били задължителни за изпълнение противоепидемиологични мерки, въведени от Министъра на здравеопазването или от Директор на РЗИ, като тяхното нарушаване или неизпълнение е било скрепено с държавна санкция.

Според т.1.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването (издадена на основание чл.63, ал.4 и 11 от ЗЗ и чл.63в от ЗЗ, чл.73 от АПК и цитираните по-горе Решения на Министерски съвет, по предложение на Главния държавен здравен инспектор) всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, вкл. и когато са в търговски обекти, са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата. Тази Заповед е общ административен акт, издаден по реда на чл.73 от АПК, публикувана на интернет страницата на Министерство на здравеопазването и подлежи на незабавно изпълнение, като нарушаването на въведените с тази Заповед мерки или тяхното неизпълнение е обявено от Закона за здравето за административно нарушение (съгласно чл.6, вр. чл.2, ал.2, вр. ал.1 от ЗАНН и чл.63, ал.4 и ал.7, чл.63а, ал.1 и ал.2, вр. чл.209а, ал.1 от ЗЗ). Препращането на чл.209а, ал.1 от ЗЗ към Заповедта на Министъра на здравеопазването се отнася за конкретните мерки, които следва да се изпълняват, като самото административно нарушение се състои в това, че се нарушават или не се изпълняват въведени от Министъра на здравеопазването или от Директора на РЗИ противоепидемични мерки. В случая Министъра на здравеопазването (като член на правителството) е овластен от цитираните по-горе разпоредби на Закона за здравето да издаде Заповед, с която да въведе противоепидемиологични мерки и по този начин (в случая с т.1.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването) се определя състава на административното нарушение, доколкото в чл.209а, ал.1 от ЗЗ най-общо се казва, че то се състои в нарушаване или не изпълнение на въведени от Министъра на здравеопазването противоепидемични мерки. Поради това и на основание чл.2, ал.2 от ЗАНН настоящият съдебен състав приема, че неспазването на т.1.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването представлява административно нарушение.

В конкретния случай, обаче, при служебна проверка на материалите по делото съдът установи, че в АУАН изобщо не е посочена конкретната Заповед на Министъра на здравеопазването, към която препраща чл.209а, ал.1 от ЗЗ и която въвежда въпросните противоепидемиологични мерки, чието неизпълнение е вменено на В. А. А.. Едва в НП за първи път е посочено, че А. е нарушил чл.209а, ал.1 от ЗЗ, вр. т.1.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването на Република България. Доколкото това препращане отсъства в АУАН, съдът приема, че в него не е посочена нарушената правна норма. Това е така, тъй като чл.209а, ал.1 от ЗЗ е бланкетна норма, поради което в АУАН е следвало да се посочат и нормите, към които чл.209а, ал.1 от ЗЗ препраща. Към 11.02.2021г. това е била Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването, която, обаче, не фигурира в Акта. Поради това СРС приема, че описаното с думи деяние няма съответното цифрово изражение – доколкото в АУАН липсва посочване на Заповедта на Министъра на здравеопазването, с която е била въведена съответната противоепидемичната

мярка, която не е била изпълнена от жалбоподателя. Това означава, че е допуснато нарушение на чл.42, т.5 от ЗАНН.

На следващо място СРС приема, че в АУАН и НП няма пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тъй като в Акта и в НП не е посочено, че към процесната дата в Р. България е била обявена и действаща извънредна епидемиологична обстановка - с Решение на МС № 325/14.05.2020г., удължена последователно с Решения на МС № 378 от 12.06.2020г., № 418 от 25.06.2020г., № 482 от 15.07.2020г., № 525 от 30.07.2020г., № 609 от 28.08.2020г., № 673 от 25.09.2020г., № 855 от 25.11.2020г. и № 72 от 26.01.2021г. Актосъставителят и наказващият орган е следвало да опишат тези Решения на МС, за да стане ясно дали към 11.02.2021г. в страната е имало или е нямало извънредна епидемиологична обстановка, тъй като само при обявена извънредна епидемична обстановка Министерът на здравеопазването въвежда временни противоепидемични мерки, чието нарушение или неизпълнение е въздигнато в административно нарушение по чл.209а, ал.1 от ЗЗ. Поради това СРС приема, че е допуснато и нарушение и на чл.42, т.4 от ЗАНН, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Изложеното по-горе дава основание на съда да приеме, че в процедурата по съставяне на АУАН и издаване на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които винаги водят до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като то е в невъзможност да разбере в какво точно е обвинено и срещу кои факти и правна квалификация на деянието да организира защитата си.

В случай, че не бяха допуснати тези съществени процесуални нарушения - изходът от делото би бил друг. От мотивите по-горе се установи, че АУАН и НП изхождат от компетентни лица. Актът е съставен в деня на нарушението /11.02.2021г./, а НП е издадено на 12.04.2021г., т.е след по-малко от 6 месеца след съставянето на АУАН. Нормите на чл.40, ал.1, чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН са правилно приложени. Същевременно кредитираните по-горе гласни доказателства доказват, че В. А. А. е бил без маска в МОЛ „Парк Център“ на 11.02.2021г. Ясно е, че вестибюлната част при ескалаторите на ниво – 1 е закрито обществено помещение, до което имат достъп неограничен кръг лица. Доколкото към 11.02.2021г. в Република България е била въведената извънредна епидемиологична обстановка (с Решение на МС № 325/14.05.2020г., удължена последователно с Решения на МС № 378/12.06.2020г., № 418/25.06.2020г., № 482/15.07.2020г., № 525/30.07.2020г., № 609/28.08.2020г., № 673/25.09.2020г., № 855/25.11.2020г. и № 72/26.01.2021г.) и към 11.02.2021г. е действала т.І.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването, то В. А. А. като е бил в търговския център без поставена защитна маска, покриваща носа и устата, доказано е нарушил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.209а, ал.1, вр. чл.63, ал.4, вр. ал.1 от ЗЗ, вр. т.І.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването. Въпреки това, обаче, съдът е на мнение, че в случая не следва да се обсъжда въпросът с административното наказание на А., тъй като СРС констатира по-горе допуснати в хода на административно – наказателното производство съществени процесуални нарушения. Те са такива, че не могат да бъдат отстранени от съда за първи път без да се допусне нарушение в правото на защита на жалбоподателя, тъй като В. А. не се е защитавал от началото на започнатото срещу него административно производство срещу това да не е спазил мерките по т.І.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на Министъра на здравеопазването (тъй като за първи път това му е предявено в НП) и тъй като за първи път с този съдебен акт той узнава, че към 11.02.2021г. в

Р. България е била въведена и действаща извънредна епидемиологична обстановка (с Решение на МС № 325/14.05.2020г., удължена последователно с Решения на МС № 378/12.06.2020г., № 418/25.06.2020г., № 482/15.07.2020г., № 525/30.07.2020г., № 609/28.08.2020г., № 673/25.09.2020г., № 855/25.11.2020г. и № 72/26.01.2021г.). Поради това единственото, което може да направи съдът, е да отмени НП на формално основание. В противен случай съдът следва да признае лицето за виновно на база твърдения, които не са му били предявени с АУАН и НП и срещу които той не се е защитавал от самото начало на образуването срещу него административно производство, а това винаги нарушава правото на защита на лицето. Именно поради изложените по-горе съображения СРС следва да отмени обжалваното Наказателно постановление.

Въпреки този изхода на делото съдът не следва да присъжда разноски в полза на жалбоподателя, тъй като от една страна той не е ангажирал доказателства реално да е направил такива (доколкото не е представил пълномощно, разписка, договор или друг документ за поисканата от него сума от 500 лева), нито е бил защитаван пред СРС от адвокат, а и защото от друга страна посоченият в жалбата адвокат - видно от лист 49, лист 54 и лист 71 от делото - твърди, че няма пълномощно да представлява В. А.. Поради това съдът прие, че заради недоказаност на претенцията на А., искането му за присъждане на направени по делото разноски за адвокат следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-33-В-21-10-120 от 12.04.2021г., издадено от Кмета на Столична община, с което на основание чл.53, ал.1 и ал.2, вр. чл.24, ал.1 от ЗАНН и чл.209а, ал.4 от Закона за здравето, за нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, вр. т. I.7. от Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г., издадена от Министъра на здравеопазването на Р. България, на В. А. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 /триста/ лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя В. А. А. за присъждане на направени по делото разноски в размер на 500 лева за адвокат.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____